

JEN-977
Box 6-B
PACKET 12

PEDERSEN, LAURITS HANS PETER
1901-

Individual Questionnaire for

Biographical Record of Ministers

of the United Evangelical Lutheran Church (in America) and its parent synods:
The United Danish Ev. Luth. Church, The Danish Ev. Luth. Church Association
in America and The Danish Ev. Luth. Church in North America.

(Compiled for the Synodical Historical Archives)

Personal Data: (Please give all information you can)

Full name: Laurits Hans Peter Pedersen

Born when: ¹⁹⁰¹ April 11, 01 where: Ore Sogn, Fyn, Denmark

Baptized when and where: A few days after birth, Ore Sogn, Denmark ^{Church}

Confirmed when and where: Palm Sunday, 1916, Slagelse, Denmark ^{in Hejninge Kirke Sct Mikkel's Sogn O.H.} by whom: Pastor Nyholm

If immigrant, date of arrival in America: ¹⁹⁰⁹⁻¹⁹¹⁹ located where: (Fresno, Calif. 1919..
Came with parents to Fresno, Calif. 1909. Returned with them 1915. Came alone to

Date of ordination: June 2, 1929 where: Blk Horn, Ia. by whom: Pastor N.C. Carlsen

If not in above synods, when and where accepted as member pastor of our synod:

Retired from active ministry when: why:

Located where: occupation:

If dead, what date: where: cause:

Buried where date

Marriage: (1) to whom Ellen Alberta Bondo date and place: Albert Lea, Minn, July 1, 1930

Wife's birthdate and place: September 15, 1906, Marcus, Iowa

Her parents: Rev. and Mrs. H.W. Bondo location: Albert Lea, Minn.

If wife is dead, give date

(2) Second wife (if any; give same information about her).

My father, Carl Pedersen (deceased)
My mother, Fru Anna Pedersen, Fredericia, Denmark

Your parents names & if living, where

228
Laurits H. Pedersen

Children (give names and other information of interest, as occupation, spouse, and present address):

Donald Bondo Pedersen, born March 5th, 1938. Married to Audrey

Johnson May 4th 1963.

Other information on family of historical interest, i.e., members in the ministry, missionary work, teaching and medical professions, etc.:

Educational Training: Give name of institution, location, and when attended.

High Schools: Dana College Academy, 1924, Grad.

Colleges (Give also degrees attained): Two years College, Dana College, last year 1926

Theological Schools: Trinity Seminary... 1926-27... and 1928-29--Graduate

Lutheran Seminary (U.L.C.A.) Waterloo, Ont., Canada

Honorary Degrees received (give name of institution and date):

Other specific training: Graduated United States Chaplains School, July, 1942

..... Various training courses as Veterans Administration chaplain consisting of pastoral care education

Additional comment on above:

Ministerial Service. Please give in chronological order the names of congregations or charges served, and period of each.

..... St. Paul's Lutheran Church, Ringsted, Ia. 1929-1934

..... Immanuel Lutheran Church, Harlan Ia. 1934-1942

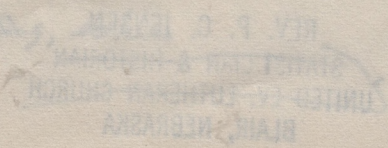
..... United States Army Chaplain 1942-1946

..... United States Veterans Administration chaplain, Ft. Meade, S.D. 1946-1952

..... United States Veterans Administration chaplain, Waukesha, Wis. 1952-1958

..... United States Veterans Administration chaplain, Omaha, Nebr. 1958-to date

NOTE: Our previous biographical records were lost in the tragic fire that destroyed the office building of the Lutheran Publishing House, Blair, Neb., Sept. 14, 1933, where the synodical historian also had his office. This accounts for the omitted dates. We are now in the process of re-creating these records. We assure all cooperation in gathering this historically important data will be highly appreciated. Please fill in what you can regarding with the assistance of others acquainted with subject. If you can refer us to any person, book or paper that can furnish further, we shall be very much obliged to you. Return this report as soon as possible to

Offices held in Synod and Districts, and when: Honorary Degrees received (give name of institution and date)

Secretary, Iowa District, 1939-1942

Other activities and official services-at-large (teaching, chaplaincy, editorial, etc., and period of each):

See previous page

Literary production (books and pamphlets): Give titles and when published.

One edition of "Wells of Salvation" - a series of *Daily Devotion booklets* publ. by *Suth. Presb. Church, Blair* about 1935-40

Additional information of interest:

During the time of my army chaplaincy I served two years and 6 months overseas in Africa, (Algeria and Tunisia) Sicily, Italy, Corsica, France and was awarded four campaign stars.

Date .. June. 24th. 1964...

Signed *Laurits H. Pedersen*
Chaplain Laurits H. Pedersen

NOTE: Our previous biographical records were lost in the tragic fire that destroyed the office building of the Lutheran Publishing House, Blair, Nebr., Febr. 15, 1953, where the synodical historian also had his office. This accounts for the detailed questionnaire now. In the case of deceased members of our clergy we are largely dependent upon living members of their family for correct data. Be assured all cooperation in gathering this historically important data will be highly appreciated. Please fill in what you can, perhaps with the assistance of others acquainted with subject. Furthermore, if you have clippings or other material about the person concerned, especially a photo or picture of him, and we may either have it or borrow it, please send it along. All our collection of cuts was also ruined in the fire. If you can refer us to any person, book or paper that can inform us further, we shall be very much obliged to you.

Return this report as soon as possible to

was REV. P. C. JENSEN
STATISTICIAN & HISTORIAN
UNITED EV. LUTHERAN CHURCH
BLAIR, NEBRASKA

115 So. 18 St.

Luthersk Ugeblad

„LUTRER EDERS SJÆLE I LYDIGHED MOD SANDHEDEN TIL USKRØMTET BRODERKÆRLIGHED

24. AAR.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 23. FEBRUAR, 1944

NR. 8

Et Brev fra Korsika

Fra Kaptajn Laurits Pedersen, Feltpræst ved Hæren

Korsika, 26. Jan. 1944.

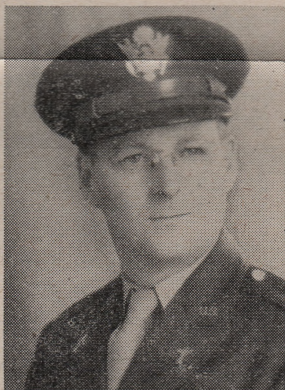
Selv om det synes helt underligt at skrive Dansk nu efter næsten et Aar ikke at have hørt, talt, eller skrevet et dansk Ord, kommer det mig for, at Luthersk Ugeblads Læsere vil være interesseret i at høre fra en af vore „Chaplains.“ Derfor vil jeg meddele lidt om mine Oplevelser og min særlige Gerning til Læsekredsen.

Vort lange Ophold i Nord Afrika var rigt paa Oplevelser. Sommeren var ikke altid behagelig. Det var meget varmt, især midt paa Dagen. Mange af os led af den store Klimaforandring. De fleste af os døjede ikke saa lidt af Dysenteri og andre lignende Sygdomme, mest paa Grund af den helt forskellige Levemaade, de mange Myg og Fluier, og ikke mindst paa Grund af det daarlige Drikkevand. Derefter meldte Malariafeberen sig for mange, og den var endnu mere alvorlig. Men den gode Lægebehandling som vi nyder her i Hæren, gjorde, at for de allerfleste er alt dette kun et trist Minde.

Det faldt i min Lod at se store Strækninger af Nord Afrika og ligeledes de fleste store Byer. Hvor har man dog i dette store Land en Blandingsbefolkning. Araberne er den undertrykte Race. De lever endnu som de gjorde for Aarhundreder siden. Kvinderne er tilslørede, og Mændene saa vel som Kvinderne bruger den lange løst hængende Dragt, som vi er vant til at se paa Billeder fra den bibelske Tid. Der spores kun liden Fremgang med Hensyn til deres Skikke og Levemaade. Som Faderen levede, saa lever Sønnen. De er næsten allesammen Muhammedanere, og deres Fatalisme har vitterlig gjort sig gældende i hele deres Livssyn. Med Undtagelse af nogle velstaaende Patriarker og Politikere er de fattige og lever i kummerlige Forhold. I de store Byer har de deres eget Kvarter, det saakaldte „Kasba“, og ude paa Landet bor de i deres primitive Hytter udenfor den franske Landsby.

Franskmændene er jo Landets Herrer. Man maa sige at de har gjort meget for Nord Afrika. Der findes, særlig langs med Kysten, dejlige Vingaarde, Appelsin og Oliven Haver. Disse ejes for det meste af Franskmænd. Araberne arbejder for dem. Længere inde i Landet er der store Arealer Korn. Gode Veje og Jernbaner er anlagte. Jo længere fra Kysten man kommer, des mere Selvstændighed har Araberne. I næsten hver Landsby eller i dens Udkant findes en Katolsk Kirke saa vel som en Muhammedansk Moske. Der gøres nu noget for at give Araberne nogen Oplysning. Nogle af de mest begavede frekventerer endogsaa højere Skoler.

Det var en Begivenhed af Rang for mig at vandre ved flere Lejligheder over Kartagos gamle Ruiner. Her var det jo i et af de hedenske Templer at Hannibal svor udødeligt Had til hans Arvefjende, Romermagten. Det randt mig i Hu at selv om Hannibal var nok saa stor en Felt herre og vandt mange Sejre, saa kom hans Dom. „De som tager Sværdet skal omkomme ved Sværdet.“ Det var jo ogsaa paa disse Egne St. Augustin levede og virkede, men for en Sag, der vinder virkelig Sejre. Et kært Minde rinder mig i Hu fra i Sommer. Det faldt i min Lod at besøge en norsk Missionærfamilie. Dette Besøg var som en Oase i en Ørken for mig. Dette Besøg hos disse kære Mennesker hjalp mig til at faa paa mine Læber en Bøn til vor Gud for Afrikas Millioner. Ja maa det ske, at vi ikke blot stiller os tilfreds med at sende en Hær af unge raske og modige unge Mænd til Afrika som Soldater, men at en Skare Missionærer, dreven af Guds Kærlighed, maa drage til disse Egne bringende Jesu Kristi Evangelium til disse Folk. Det er deres egentlige Nød, at de ikke kender den eneste sande Gud og ham, han udsendte, Jesus Kristus.

Kaptajn Laurits Pedersen

Langt den overvejende Del af min Tid var selvfølgelig optaget af min Gerning som Præst for vore Soldater. Og hvor var det dog en velsignet Gerning at køre de lange Afstande og holde om Søndagene, saa vel som gennem Ugen, de mange, mange Guds-tjenester i Skyggen af en Lastvogn, i et Telt, eller ude under Figen- eller Oliventræer. Her er skønne Minder, som man sent vil glemme, af unge Mænd lyttende til Evangeliet og syngende de kære Salmer. Og saa kom de med deres Anliggender. En havde faaet et Sorgens Budskab hjemme fra, en anden noget han særlig glædes ved at høre fra Hjemlandet. De delte begge med deres „Chaplain“, som de vidste de kunde betro sig til og som tog Tid til at sætte sig ind i deres særlige Forhold. Og der var saa mange andre Ting vi taltes ved om. Størst var Glæden dog, naar en nu og da kom for at faa et Nyt Testamente eller for at betro sig til hans Sjælesørger angaaende hans Forhold til Gud.

Derefter kom saa de Maaneder vi tilbragte i Sicilien. Med Hensyn til mit egentlige Arbejde, da formede det sig som i Afrika. Paa denne Ø saa jeg mange Ting som overraskede mig meget. Her har jo den Katolske Kirke næsten hele Befolkningen i sin Varetægt. Hvor er der dog mange store, rige, smukke Kirker der. Men lige udenfor Kirkens Mure raader Fattigdom og Uvidenhed. Selv i Afrika synes jeg ikke Folkets Levekaar var saa kummerlige som der. De moralske Tilstande er ogsaa paa et me-

get lavt Trin. Men det er naturskønt paa denne Ø. Jeg maa ogsaa sige at Byen Palermo danner en Undtagelse fra hvad jeg saa af Fattigdom og Elendighed de fleste andre Steder. Denne By med Universitetet, de smukke brede Gader med Palmer og Blomster groende langs med dem, og de nyere Beboelseshuse, maa i Fredstid have været en saare dejlig By at besøge.

Af historisk Interesse maa jeg særlig nævne de gamle Ruiner ved Agrigento. Her var det, 300 Aar før Kristi Tid, at den græske Civilization florerede. Disse Templer finder ikke deres Mage i arkitektonisk Fuldkommenhed med Undtagelse af de gamle Templer i Athen. Særlig maa jeg nævne det mægtige Tempel bygget for Zeus. Det bedst bevarede Tempel er dog Concordia, som staar væsentlig som det blev bygget 300 B.C. Ja denne Plet er rig paa historiske Minder, rig paa Minder om de store Indfald fra Kartago, Grækenland og Rom. Og her vandrede vi saa gennem disse ældgamle Templer og over denne Jord saa rig paa historiske Minder, og vi undres paa hvor meget vi, som lever i det Herrens Aar 1944, har lært af disse Begivenheder om jordisk Herlighed og Stordaad og disses Forgængelighed. Da randt mig det Herrens Ord i Hu som siger: „Ikke ved Magt og ikke ved Styrke men ved min Aand, siger den Herre Zebaoth.“

Her paa Korsika er der overmaade skønt. Selv nu i Vinter har vi den ene Solskinsdag efter den anden. Kun om Natten er det koldt. Her paa denne Ø var det jo at Napoleon blev født. Underligt at vandre paa de Steder, hvor han havde sine Ungdomsdrømme om Stordaad. Men hans Bedrift sank i Grus, trods hans Magt og Vælde.

Her har vi haft den Glæde at kunne samles til Gudstjeneste i en dejlig Kirke. Ikke siden vi forlod Hjemlandet har vi været „i Kirke.“ Som vi ved, selv om det franske Folk er overvejende katolsk, er der dog mange Protestanter iblandt dem. Her paa denne Ø findes der flere smaa protestantiske Kirker. Folket er langt bedre stillet i økonomisk Henseende end i Sicilien. Der findes gode Skoler her, og de fleste Børn nyder tilsyneladende Skolegang og mange frekventerer hvad vi kalder „High School.“ Mange Turister kommer her i Fredstid. De høje Bjerge med de store Skove er det en Oplevelse at køre i. Sneen ligger oppe paa Højderne paa denne Aarstid. Men langs med Kysten er Græsset grønt og Blomsterne staar i Flor. Langs med Vejene er der Palmer og anden sydlandsk Vækst.

For os, som er i Hæren, er Bekvemmelighederne ikke af den moderne Slags. Vi bor ude paa en Mark i Telte. Men paa Grund af det forholdsvis milde Klima dør vi ikke mere end vi nok kan taale. Gud har været forunderlig god imod mig. Jeg har til denne Dag været i Stand til at varetage min Gerning. Baade Officerer og de hvervede Soldater er forholdsvis gode til at komme sammen for at høre Herrens Ord og samles godt om Alterets Sakramente. Ja mange er alvorlige Kristne og andre er søgende. Saa er der jo ogsaa dem, der ikke bryder sig om de Ting der hører Guds Rige til. Disse kan jo kun gøre en ked af det til Tider. Men det er min Bøn at det maa lykkes at faa nogle af disse hen til den korsfæstede Jesus Kristus, saa at de maa kende ham som deres Frelser og Herre før det er for silde.

En kærlig Hilsen til Læsekredsen,

Chaplain Laurits Pedersen.

Første Søndag i Fasten

FRISTELSER

Af Sognepræst A. Bundgaard, Haderup

Da blev Jesus af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han omsider hungrig. Og Fristeren gik til ham og sagde: „Er du Guds Søn, da sig, at disse Stene skulle blive Brød.“ Men han svarede og sagde: „Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund.“ Da tager Djævelen ham med sig til den hellige Stad og stiller ham paa Helligdommens Tinde og siger til ham: „Er du Guds Søn, da kast dig hened; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skulle bære dig paa Hænder, for at du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.“ Jesus sagde til ham: „Der er atter skrevet: Du maa ikke friste Herren din Gud.“ Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham: „Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.“ Da siger Jesus til ham: „Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“ Da forlader Djævelen ham, og se, Engle kom til ham og tjente ham. —Matth. 4:1-11.

Det djævelske ved Fristelsen er, at der bag et Skin af Sandhed eller ydre Skønhed skjuler sig et ødelæggende Bedrag. Æblet var skønt at se til i Paradisets Have, men Følgerne var forfærdelige. Man faar aldrig det Synden lover i Fristelsens Stund. I bedste Fald kun et Øjeblik Tilfredsstillelse af sine Lyster og derefter Tomhed og Livslede. Det var fælles Oplevelse: „Syndens Lyst den var mig sød, nu smager jeg dens Galde.“ — Og var det et Bedrag her i Livet, saa blev det dog grovest til sidst i Døden, naar „Kødets Lyst og Øjnenes Lyst og Livets Hofærdighed forgaar,“ og der bliver en Evighed i Tomhed og Utilfredsstillelse for Syndens Trælle i Fortabelsen.

Har man set noget af dette Djævelens forfærdelige Bedrag i Fristelsen, bliver Spørgsmaalet: hvorledes skal jeg sejre i mine Fristelser? Lær af Jesus. Sig straks et afgjort Nej. Et uigenkaldeligt: Vig bort Satan! Sig et afgjort Nej til Fristelsen første Gang, og du er stærkere overfor den næste Gang, ja, du bliver maaske aldrig fristet til den Synd mere. En ung Mand blev for første Gang i et Ungdomsselskab budt Brændevinsflasken, et Øjeblik var han af Frygt for Kammeraters Spot ved at give efter; men da stod pludselig Billedet af Mor for ham. Han lod Flasken gaa forbi, med et afgjort Nej, og han mødte aldrig den Fristelse mere — Det første Nej gjorde det let siden at sige Nej.

Modsat kan det gaa saadan, at et Menneske, der ikke faar sagt Nej straks, bliver svagere og svagere og til sidst en Træl af sin Synd.

Den, der kender lidt til Kampen mod Fristelserne, vil dog snart opdage, at her vil jeg ganske uhjælpelig bukke under, om jeg skal kæmpe i egen Styrke. „Min egen Kraft den er kun svag, let kan mig Fjenden fælde.“ Der er kun een, der kan hjælpe os i Kampen mod den stærkere, nemlig den stærkeste, Jesus. Naar da Sønnen faar frigjort eder, da skulle I være virkelig frie. Først vil han frigøre dig for Syndens Skyld, ved at du gaar gennem Omvendelsens snævre Port og finder Hvile i dine Synders Forladelse; men dernæst vil han ogsaa frigøre dig fra Syndens Magt, hjælpe dig til at sejre i dine Fristelser.

Man kan stride i egen Kraft saa-meget, man vil — Resultatet bliver dog Fald paa Fald, kun i Guds Kraft kan